

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Martiny Vernerové a JUDr. Jiřího Derfla ve věci

žalobce: **P. S.**, narozen „X“,
bytem „X“,

proti

žalovanému: **Městský úřad Louny**,
sídlem Mírové náměstí 35, 440 01 Louny,
zastoupen JUDr. Karlem Davidem, advokátem,
sídlem Sladkovského 1640, 440 01 Louny,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. V řízení o žalobě a v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 12. 2020, č. j. 16 A 90/2020-18, žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou v zákonem stanovené lhůtě ve znění doplnění ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

19. 11. 2020 se žalobce domáhal, aby soud určil, že zásah spočívající v odtahování jeho nepojízdného vozidla BMW X5, registrační značky „X“, (dále jen „předmětné vozidlo“) dne 3. 10. 2019 z Bezručovy ulice v Lounech byl nezákonný, a aby zakázal žalovanému pokračovat v porušování žalobcova práva a přikázal mu obnovit stav před zásahem, a to bez nároku na úhradu nákladů se zásahem spojených.

Argumentace žalobce

2. Žalobce popsal, že mu odtahová služba dne 29. 9. 2019 přivezla předmětné vozidlo, které bylo nepojízdné po požáru motorového prostoru, vozidlo složila na domluveném místě a odjela. Žalobce poté dne 3. 10. 2019 po návratu od lékaře zjistil, že se vozidlo na daném místě nenachází. Konstatoval, že se nikde v okolí nesetkal se značkou zakazující stání a informující o čištění komunikace v daném termínu. Žalobce zdůraznil, že vozidlo bylo přivezeno odtahovou službou, tedy je nikdo neřídil, a tudíž ani nikdo nebyl povinen se řídit dopravním značením umístěným někde na komunikaci upozorňujícím na dočasný zákaz stání. Žalobce požadoval vydání předmětného vozidla, nicméně vedoucí Technické správy města Loun, s. r. o., nerefletoval žalobcovy argumenty a odmítl vozidlo vydat (požadoval zaplacení odtahu a parkovného). Žalobce uzavřel, že byl vinou žalovaného, který svým nařízením pověřil Technickou správu města Loun, s. r. o., za asistence Městské policie Louny odtahováním žalobcova vozidla, zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, který stále trvá.

Argumentace žalovaného

3. Žalovaný uvedl, že dne 3. 10. 2019 v 9:40 hodin bylo předmětné vozidlo odtahováno z Bezručovy ulice v Lounech do areálu Technické správy města Loun, s. r. o., neboť bránilo provedení údržby komunikací v rámci blokového čištění, jež pro město Louny zajišťuje Technická správa města Loun, s. r. o. Žalovaný podotkl, že vozidlo bylo zaparkováno ve vzdálenosti méně než pět metrů od hranice křižovatky Bezručovy a Myslbekovy ulice. Podle žalovaného byla celá oblast, v níž vozidlo stálo, dne 26. 9. 2019 osazena dopravními značkami IP8a (zóna s dopravním omezením) s vyobrazením dopravní značky B29 (zákaz stání). Dne 10. 10. 2019 vyrozuměla Technická správa města Loun, s. r. o., žalobce o tom, že jeho vozidlo bylo odtahováno a že si je může vyzvednout po zaplacení nákladů spojených s odtahováním. Žalovaný dále zdůraznil, že není pasivně legitimován, neboť není vlastníkem komunikace a není oprávněn provádět odstraňování vozidel při údržbě komunikací podle § 19b zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“). Podle žalovaného provedlo odstranění vozidla město Louny jakožto vlastník komunikace (resp. pro město Louny to na základě smlouvy o dílo učinila Technická správa města Loun, s. r. o.). Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Posouzení věci soudem

4. O žalobě soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez jednání, neboť žalovaný s tím výslovně souhlasil a žalobce nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení příslušné výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen. Pro úplnost soud uvádí, že původně nařízené jednání, při němž chtěl provádět dokazování ohledně dopravního značení a okolností odtahování žalobcova vozidla dne 3. 10. 2019, s

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ohledem na následně zjištěný nedostatek věcné legitimace žalovaného zrušil, neboť plánované dokazování vyhodnotil jako nadbytečné.

5. Žalobu na ochranu před nezákonným zásahem soud posoudil podle části třetí hlavy druhé třetího dílu s. ř. s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem se podle § 82 odst. 1 s. ř. s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; pokud soud rozhoduje pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Podle § 87 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Žalovaným je pak podle § 83 s. ř. s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl.
6. Soud nejprve připomíná, že o žalobě v projednávané věci již jednou rozhodl, a to usnesením ze dne 16. 12. 2020, č. j. 16 A 90/2020-18, jímž žalobu odmítl pro opožděnost. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31. 3. 2021, č. j. 1 As 506/2020-35, zmíněné usnesení zdejšího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení s tím, že žaloba byla podána včas u Okresního soudu v Lounech. Tímto právním názorem je zdejší soud v projednávané věci podle § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán.
7. Předně se soud zaměřil na otázku věcné legitimace žalovaného. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2014, č. j. 9 Aps 15/2013-59, publ. pod č. 3033/2014 Sb. NSS., plyne, že „... v případech žalob na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu [...] je žalovaný správní orgán určen tvrzením žalobce, na rozdíl od žalob proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 a násl. s. ř. s.), u nichž je osoba žalovaného kogentně určena zákonem (srov. usnesení rozšířeného senátu zdejšího soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, publ. pod č. 534/2005 Sb. NSS). Výjimkou z tohoto pravidla jsou žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením ozbrojeného sboru (který není správním orgánem). V těchto případech je žalovaný podle § 83 s. ř. s. část věty za středníkem určen zákonem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2008, č. j. 2 Aps 4/2008-138, publ. pod č. 1718/2008 Sb. NSS). V projednávané věci se nejedná o žalobu na ochranu před nezákonným zásahem ozbrojeného sboru, ale o žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu. V tomto typu žalob tedy není žalovaný určen zákonem, ale tvrzením samotného žalobce. Jaký konkrétní orgán označí žalobce jako původce jím tvrzeného zásahu je pro případný žalobcův úspěch ve sporu významnou okolností. Aby totiž byl žalobce úspěšný, musí jednak sám být aktivně věcně legitimován, tj. musí být nositelem subjektivního práva, jehož ochrany se domáhá, a současně jím označený žalovaný musí být legitimován pasivně, tj. musí být nositelem tomu odpovídající subjektivní povinnosti. Otázka pasivní legitimace tak není pouhou formalitou, protože pokud žalobcem označený žalovaný nezákonný zásah, pokyn nebo donucení, proti němuž žalobce brojí, neprovedl, **soud žalobu zamítne z důvodu nedostatku věcné legitimace**“ (důraz doplněn zdejším soudem).
8. V projednávané věci spatřuje žalobce nezákonný zásah v tom, že bylo dne 3. 10. 2019 otaženo jeho vozidlo zaparkované v Bezručově ulici v Lounech, ačkoli se nikde v okolí nesetkal se značkou zakazující stání a informující o čištění komunikace v daném termínu a

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přestože vozidlo bylo přivezeno odtahovou službou, tedy je nikdo neřídil, a tudíž ani nikdo nebyl povinen se řídit dopravním značením umístěným někde na komunikaci upozorňujícím na dočasný zákaz stání. Z těchto žalobcových tvrzení jednoznačně vyplývá, že původce žalobcem tvrzeného nezákonného zásahu postupoval podle § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, podle kterého je vlastník pozemní komunikace oprávněn odstranit silniční vozidlo ponechané na pozemní komunikaci v rozporu s dočasným zákazem stání nebo zastavení silničních vozidel. Podle názoru soudu je tedy pasivně věcně legitimovaným subjektem vlastník dotčené pozemní komunikace.

9. Soud připomíná, že žalobce nejprve v žalobě napadal zásah ze strany Technických služeb města Louny. Žádná taková instituce však neexistuje, a rozhodně pak není správním orgánem definovaným v § 4 odst. 1 s. ř. s. jako orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, jakož i fyzická nebo právnická osoba nebo jiný orgán, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Soud proto žalobce usnesením ze dne 4. 11. 2020, č. j. 16 A 90/2020-8, vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení usnesení řádně označil žalovaný správní orgán, který provedl tvrzený nezákonný zásah. V reakci na tuto výzvu žalobce v podání ze dne 19. 11. 2020 označil za žalovaného Městský úřad Louny. Soud později přípisem ze dne 29. 10. 2021, č. j. 16 A 90/2020-95, poučil žalobce o tom, že podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek ze dne 15. 11. 2005, č. j. 8 Aps 1/2005-82, publ. pod č. 932/2006 Sb. NSS, či ze dne 9. 12. 2010, č. j. 1 Aps 3/2010-86) je v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu spočívajícím v odtahování motorového vozidla z komunikace ve vlastnictví obce žalovaným původcem zásahu právě tato obec, tedy že s ohledem na žalobní tvrzení a obsah spisové dokumentace je podle názoru soudu jednání, které žalobce považuje za nezákonný zásah, přičitatelné městu Louny. Soud proto žalobce vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení přípisu sdělil, zda žalovaným v této věci má být Městský úřad Louny, nebo město Louny, a poučil jej o tom, že nevyjádří-li se ve stanovené lhůtě, bude soud vycházet z toho, jak žalovaného označil ve svém podání ze dne 19. 11. 2020. Na tuto výzvu žalobce ve stanovené lhůtě, která uplynula dne 18. 11. 2021, ani později nereagoval.
10. Jak vyplývá z citovaného § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích a ze zmíněné judikatury Nejvyššího správního soudu, je v tomto případě původcem tvrzeného nezákonného zásahu spočívajícího v odtahování vozidla ponechaného na pozemní komunikaci v rozporu s dočasným zákazem stání nebo zastavení vlastník předmětné pozemní komunikace. Podle názoru zdejšího soudu je vyloučeno, aby vlastníkem komunikace byl Městský úřad Louny (totéž platí i pro původně uváděný non-subjekt Technické služby Louny), který není subjektem soukromého práva (nemůže nic vlastnit), a proto mu ani nesvědčí pasivní věcná legitimace.
11. S ohledem na výše uvedené soud žalobu podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou, a to pro nedostatek věcné legitimace žalobcem označeného žalovaného, tj. Městského úřadu Louny.
12. O náhradě nákladů řízení o žalobě a o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 12. 2020, č. j. 16 A 90/2020-18, rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve spojení s § 110 odst. 3 větou první téhož zákona. Žalobce neměl ve věci konečný úspěch, který je pro rozhodnutí o nákladech řízení podstatný, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 29. listopadu 2021

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.